

MgA. Darina Ničová, DiS. (*6. 2. 1981)

Vystudovala Tvůrčí psaní u Jiřího Stránského na Škvoreckého Literární akademii a herectví na VOŠ herecké u Niny Divíškové, Pavla Kheka a Radima Vizváry. Dcera Atomové lady Divadla v Dlouhé a Pepy Vaňka z Hampuše. Milovnice jazzu, astropsychologie, podzimních barev a impressionismu. Vášnivá degustátorka hořké čokolády, Chardonnay a Tullamore Dew.

Ukázka:

Cesta deštným pralesem je namáhavá právě díky vlhkému podnebí. Thep nás pěkně tepe. Prej jsme pomali a do vesnice, kde máme nocovat za světla nedojdeme. Všichni ale tak rychle nemůžou, zvlášť, když je terén bahnitý. Míjíme scenérie s vesničkami, ale přesto nás v každém divokém lese zbrzdí mazlavé bláto. Vzpomínám na nepálské žulové schody. Byly pevné a i když jsem si z Himalájí odvezla zničené nehty u palců u nohou, neztrácela jsem ve vysokých horách balanc. Teď je pode mnou zase sráz, ale nic pevného kolem. Bambusové tyče nebo větve stromů se můžou kdykoli ulomit, uklouznout na blátě a sjet dolů můžu taky raz dva. Na zádech navíc nesu sedmikilový batoh.

Během tohoto nevyváženého vrávorání mi najednou něco zhora zadrhne batoh. Vyjeknu. Už vidím těsně za sebou spielbergovského ještěra nebo Kingkonga nebo kdovíjakou potvoru. Byl to ale Zdeněk, který mi tak snad i zachránil život. Právě jsem klouzala po bahně nad dalším strmým srázem a tím, že mě zezadu chytil, mi pomohl dorovnat balanc. Ostatní se mého jekotu pěkně lekli. Petr mi podává ruku, občas ho vystřídá Thep. Mám toho dost, přesto musíme všichni jít dál.

Další cestou v pralese nás dohání tropický liják. Beru to jako osvěžení. Nakonec přicházíme do vesnice ještě za světla, Thep nás honil zbytečně. Je to vesnice dlouhých krků, kloučci si bezstarostně hrajou, maminy s mosaznými kruhy na krku tkají. Spát budeme v bambusové chýši s moskytiéry – matrace, rohožka, deka, polštář a je to! Větší komfort není potřeba. „Předpotopní“ vybava k trekku patří...

